

Zrádci se po využití odkopávají, varuje analytik Campbell. Pokud by se třeba v Sýrii našly zakázané zbraně z ČR, hodí nás EU i USA přes palubu

- CZ24 News | 18. května 2021

ČESKO: „Připomenu pouze starou rabínovu pravdu: Všechno je jinak.“ Znalec geopolitiky, analytik, vysokoškolský pedagog Jan Campbell analyzuje mezinárodní vztahy při konfrontaci s Ruskou federací, případně s Čínou.

„Mohu si představit, že ČR se stane zátěží pro EU, o USA nemluvě, a skončí jako každý zrádce nebo pátá kolona po vyčerpání svého potenciálu,“ podotýká.

Připomíná ekonomické aspekty i s ohledem na pandemii.

„Byl bych opatrný s přepólováním rizik a nebezpečí.“ A co nám hrozí? „Následky transformace psychologie člověka a války během posledních 76 let bez války v našem dvoře nebo blízkém sousedství, v materiálním blahobytu a duchovní bídě.“

Pane doktore, vy jste ve svém komentáři s názvem „Co (na) nás čeká“ zmínil Čínu s tím, že její diplomati a politici se z českého vystupování v uplynulých dnech poučí. „Nevylučuji, že konfrontace s RF bude trvat delší dobu a bude doprovázena konfrontací s ČLR.“ S odstupem času nasvědčuje stále situace tomu, že konfrontace s Ruskou federací může trvat déle a lze předpokládat zhoršení vztahů s ČLR?

Ano. Je nutné počítat s tím, že do doby, kdy bude možné lépe určit kvalitu vztahu USA s ČLR a RF, k žádnému kvalitativnímu zlepšení vztahu nedojde. Před námi jsou oslavy 100 let od založení

Komunistické strany Číny, spolkové volby v SRN a parlamentní volby v RF. Kromě těchto významných akcí probíhá celá řada jiných, neméně významných, ale v médiích nediskutovaných akcí NATO v blízkosti státní hranice RF a US armády v zájmovém poli ČLR i RF spojeném s Aljaškou a Arktidou.

Kromě toho nevíme, zda se k 20. květnu vrátí alespoň část ztraceného rozumu do Černínského paláce, zda kvetoucí velvyslanec Vítězslav Pivoňka v Moskvě nebude poslední květinou, která kvete na Rusko-českém diplomatickém poli, a zda ministr Kulháněk bude mít dostatek materiálu pro představení čtvrtletního výkazu své úspěšné práce a nejenom střepů. Skutečnost pravděpodobného setkání prezidentů Bidena a Putina má již dnes vliv nejenom na vztah USA a RF, ale i na postsummitový vývoj v EU, na který nemá EU ve skutečnosti žádný vliv. To i proto, že moment setrvačnosti EK se stal brzdou pokroku.

Pokud by došlo k přímé konfrontaci ČR s ČLR, psal jste, že reakce čínské vlády bude mnohem tvrdší než Rusů. Jak by mohla Čína postupovat?

Každá odpověď na vaši otázku může být pouze spekulativní. Nikdo nevidí Číňanům do hlavy, co si skutečně myslí, jaké možnosti a co hodnotí za správné v každé konkrétní situaci a také proto, že čas a vývoj ve světě jsou zatím na jejich straně. Představitelná odpověď může obsahovat následky uvědomění si ve vedení KS ČLR a MZV ČLR, že EU není skutečný suverénní subjekt, a že je proto nutné začít jednat bilaterálně. Výsledkem takového jednání může být hospodářské a finanční upřednostňování států, jejichž snaha o spolupráci má konkrétní vizi, disponuje větší hospodářskou suverenitou, než je tomu v případě ČR, a nechová se tak, jak se chová česká politická elita v posledních letech vůči ČLR a RF. Například SRN je v nesrovnatelně silnější a výhodnější pozici než EU a ČR.

Na operativní hospodářské úrovni nelze ignorovat pozici ČLR jako vlastníka cenných strategických kovů a jiných zdrojů. Na technologické úrovni to znamená absolutní zaostávání EU a ČR v rozvoji a aplikaci IT a UI, konkrétně v kontextu 5G a 6G a s těmito technologiemi spojenými patenty. Zde je poměr mezi vlastnictvím patentů ke konci roku 2020, pokud si dobře pamatuji, ČLR cca 39 % - USA cca 18 % ze všech patentů zaregistrovaných ve světě.

Kromě toho americký soud v Texasu přiznal například čínskému soudu ve Wuchanu nejenom profesionální kompetenci, ale i nezávislost rozhodovat ve věcech intelektuálního práva ve sporech se zahraničními společnostmi včetně amerických a evropských. V tomto kontextu doporučuji sledovat jako příkladovou studii i současná jednání o smlouvách Švýcarska s EU a ČLR, argumenty a chování stran. Komplexní riziko pro EU, a tím i ČR představuje možný bojkot společnosti Ericson v ČLR, bude-li v EU i nadále bojkotována společnost Huawei. Co se týče jednoho z rizik česko-čínské investiční spolupráce, poslední čínská omezení investic do fotbalu a vyšetřování v ČLR mohou nejenom z pana Tvrdíka udělat pana Měkkého.

Obecně, jak vidíte roli Číny v budoucím vývoji?

Předpokládám, že vývoj ČLR bude pokračovat podle strategického plánu KS ČLR a z něho odvozených jednotlivých programů. Taktika plnění plánu může být ovlivněna vývojem vztahu ČLR - USA - Tchaj-wanu. Tento trojúhelníkový vztah může být narušen záměrnými provokacemi nebo vynuceným sjednocením Tchaj-wanu s ČLR. Přičemž t. č. nic nenaspovídá tomu, že by USA kvůli Tchaj-wanu rozpoutaly světový konflikt, dojde-li ČLR k přesvědčení, že přišel čas konat. V takovém

případě předseda Senátu PS ČR bude muset začít hledat novou zemi, se kterou se bude moci identifikovat podobně jako s Tchaj-wanem.

Co se týče Regionálního ekonomického partnerství (Regional Comprehensive Economic Partnership, RCEP), stvrzeného smluvně 15. listopadu 2020 předpokládám, že jeho vývoj se nezastaví. Provokačním instrumentům, z nichž jedním je toho času Austrálie, bude připomenuta jejich role a místo ve hře. To dovolí studovat reakce účastníků RCEP v různých kvalitách vztahu s ČLR a během vývoje ve světě. USA, jejichž prezident Donald Trump odmítl k dohodě přistoupit, a EU, která nemá v RCEP ani místo pozorovatele, budou muset buď klepat na dveře a prosit o vstup, nebo se smířit s večerí v osamocení. Blok 15 zemí asijsko-pacifického regionu totiž představuje největší zónu volného obchodu na světě. Ta zahrnuje státy se 2,2 miliardy obyvatel s úhrnným HDP 26,2 bilionu dolarů, tj. cca třetina světového HDP.

Co se týče projektu Jeden pás, jedna cesta, který byl představen čínským prezidentem Si v roce 2013 a který ve své podstatě představuje komplexní finanční a obchodní strategii, tudíž odpověď ČLR na řešení nevyvážené ekonomické situace ve světě s pomocí spolupráce na základě myšlenky sdílené budoucnosti, předpokládám, že dojde ke zpomalení realizace v evropské části projektu, v žádném případě však ke zrušení projektu. ČLR je trpělivá, má čas.

Podpora budování komunity se sdílenou budoucností pro lidstvo je mimo jiné i základním konceptem diplomatického myšlení prezidenta Si Ťin-pchinga. Koncept byl vnesen do stanov Komunistické strany Číny a Ústavy Čínské lidové republiky. Jedná se o proces s mnoha proměnnými a ČLR je rozhodnuta realizovat koncept komunity se sdílenou budoucností pro lidstvo. Proces bude podporovat budování nového typu mezinárodních vztahů založených na vzájemném respektu, spravedlnosti a spolupráci prospěšné pro všechny. Proto bylo založeno mimo jiné výzkumné centrum idejí na téma diplomacie. Práce v centru je založena na dodržování mnohostrannosti a ochraně mezinárodního systému v součinnosti s OSN jako jádrem mezinárodního řádu založeného na mezinárodním právu. Podrobněji o vývoji v Číně a ČLR se zmiňují v před několika dny vydané knize *100 let KS* (ISBN 978-80-270-8820-1). Kniha by měla být k mání v příštích dnech v Academia a Futura knihkupectví.

Jak hodnotit český postup? Vyhostili jsme diplomaty, ministryně Alena Schillerová hovoří o vymáhání odškodnění za Vrbětice minimálně v hodnotě miliardy korun...

Paní ministryni si dovoluji jako senior, který v životě zapomněl více, než se ve škole naučil, doporučit seznámit se minimálně s potenciálem kompromitujících materiálů, které jsou k dispozici u bezpečnostních složek v ČR, USA, UK, ale i v RF, a s historií zlatého pokladu Rusů zpronevěřeného členy České legie a založením jejich pojišťovny v ČSR. RF má s pravděpodobností hraničící s jistotou důvod vážně popřemýšlet o protinároku vůči ČR především v případě, nebude-li paní ministryně mlčet po přinucení panem premiérem nebo někým ze zahraničí.

Přidám-li k uvedenému představitelné důkazy o existenci smluvně zakázaných českých zbraní a munice v zahraničních vojenských zónách včetně Sýrie, které se s pravděpodobností hraničící s jistotou nacházejí v RF, mohu si představit, že ČR se stane zátěží pro EU, o USA nemluvě a skončí jako každý zrádce nebo pátá kolona po vyčerpání svého potenciálu. V případě pokračování snu o kompenzaci z RF doporučuji paní ministryni přejmenovat se na Pandóru.

To byla v řecké mytologii manželka Titána Epiméthea, která je známá především tím, že přinesla světu zlo a utrpení. Byla matkou Pyrrhy. Osud paní ministryně po nebo bez přejmenování se bude ale lišit od osudu Pandóry tím, že po zničení zbytku vztahu ČR s RF s žádným manželem nezaloží nový

vztah nebo lidský rod, jako to udělala Pandóra se svým manželem Deukaliónem po potopě světa.

Premiér Andrej Babiš požádal země Evropské unie, aby kvůli kauze Vrbětice zvážily vyhoštění alespoň jednoho ruského diplomata v solidaritě s Českou republikou. Rozsáhlejší diskuse o vztazích s Ruskem se očekává na summitu Evropské rady na konci května. Do té doby však „není na programu další eskalace vyhošťováním diplomatů“. O čem to svědčí?

Vámi uvedené svědčí o neschopnosti nebo vynucené nemožnosti premiéra orientovat se v základních trendech a realitách nově vznikajících vztahů ve světě a jeho vývoji. Svědčí o neschopnosti nebo z vně diktované nemožnosti definovat úkoly MZV ČR a předvídat samostatně následky svého konání a jím vedené vlády v situaci, kdy EU není vnímána USA a RF, dnes možná i ČLR jako suverénní subjekt. Svědčí to o tom, že velkým uměním je odejít včas ze scény a že si to pan premiér neuvědomuje nebo mu není ani dovoleno z ní odejít. Důvodů je zcela určitě mnoho. Možná že nesplnil úkol nebo ještě nepřišla vhodná doba.

https://www.facebook.com/plugins/video.php?height=314&href=https%3A%2F%2Fwww.facebook.com%2FAndrejBabis%2Fvideos%2F301955118062143%2F&show_text=false&width=560

Začíná nová studená válka? Situace se vyostřuje zrovna v době, kdy si připomínáme závěr druhé světové války... „Ve stínu skandálů, covidu-19, mediálních, vojenských a jednacích manévřů odvlékajících pozornost občanů od příchodu hodiny pravdy, nikdo z elit nemyslí na to, že vstupujeme do poslední minuty před dvanáctou,“ psal jste také v komentáři Květnové střípky. Zmínil jste slovní spojení „první fáze hodnotové revoluce“. Čím teď procházíme jak v Česku, tak v Evropě? Jak je na tom podle vás potenciál střední Evropy a postsovětských zemí? Jakou trajektorii jsme nastoupili?

Nebudu rozvíjet myšlenku hodnotové revoluce, přestože se jedná o důležité a zajímavé téma. Připomenu pouze starou rabínovu pravdu: Všechno je jinak. Přestože je tomu tak a každý s rozumem to může potvrdit, politické elity bez vize se marně snaží vzbudit dojem u veřejnosti, že bude možné žít postaru ve známém systému, že se obejdeme bez války jako doposud (celých 76 let) a že budeme moci i nadále sami sobě, a tím i druhým lhát, být lenivými a lakomými.

Přitom by stačilo vycházet z osobní chybnosti nebo podívat se na přítomnost, jako by to byla již minulost, abychom se sami přesvědčili, jak se mýlíme. Většinou totiž prognózy ze současné perspektivy indikují něco zřejmého, což ve skutečnosti nebo s pravděpodobností hraničící s jistotou je zcela falešné. Jeví se mi, že i hra s covidem-19 brzo potvrdí mé tvrzení, přičemž nejsem hledatel pravdy a raději se mýlím, protože se tak setkávám s radostí člověka.

Vámi zmíněné Květnové střípky (8. 5.) si dovoluji doplnit v rámci odpovědi na vaše otázky o několik dat, faktů a osobní pohled na transformaci psychologie člověka a válek v průběhu 80 let od začátku Velké vlastenecké války a 76 let od konce druhé světové války. V uvedeném období si především Evropané a mladší generace Rusů zvykli na představu, že války budou i nadále ve světě, ale nebudou v sousedství či ve vlastním dvoře. Proto je nutné veřejnost seznamovat s jinými než lokálními názory včetně odborníků ze spojeneckého zahraničí, například USA a Velké Británie, a tím jí dát možnost připravit se na neočekávané.